

Monika Žáková

11. 6. 1987 narozena v Praze
2006–2012 AVU Praha, profesor Jiří Sopko
2009 ateliér hostujícího profesora Jana Mertvy
2011 stáž na Hochschule für Bildende Künste, Drážďany
Vystavuje od roku 2011, sama od roku 2012
2014 3. cena umělecké kritiky, 7. ročník soutěže mladých
2015 Smalt Art, symposium Ostrava
2017–2019 grant MKČR na vytvoření díla
2020 pobyt v Egon Schiele Art Centrum, Český Krumlov

adresa: Slapy 358, 252 08, Slapy

e-mail: zakova.monika@post.cz / zakovastudio@gmail.com

telefon: 792 317 626

www.zakovamonika.blogspot.com

www.monikazakova.cz

www.galerie-sumperk.cz

Bez názvu 2018, sprej a papír na plátně, 100 x 120 cm

MONIKA ŽÁKOVÁ

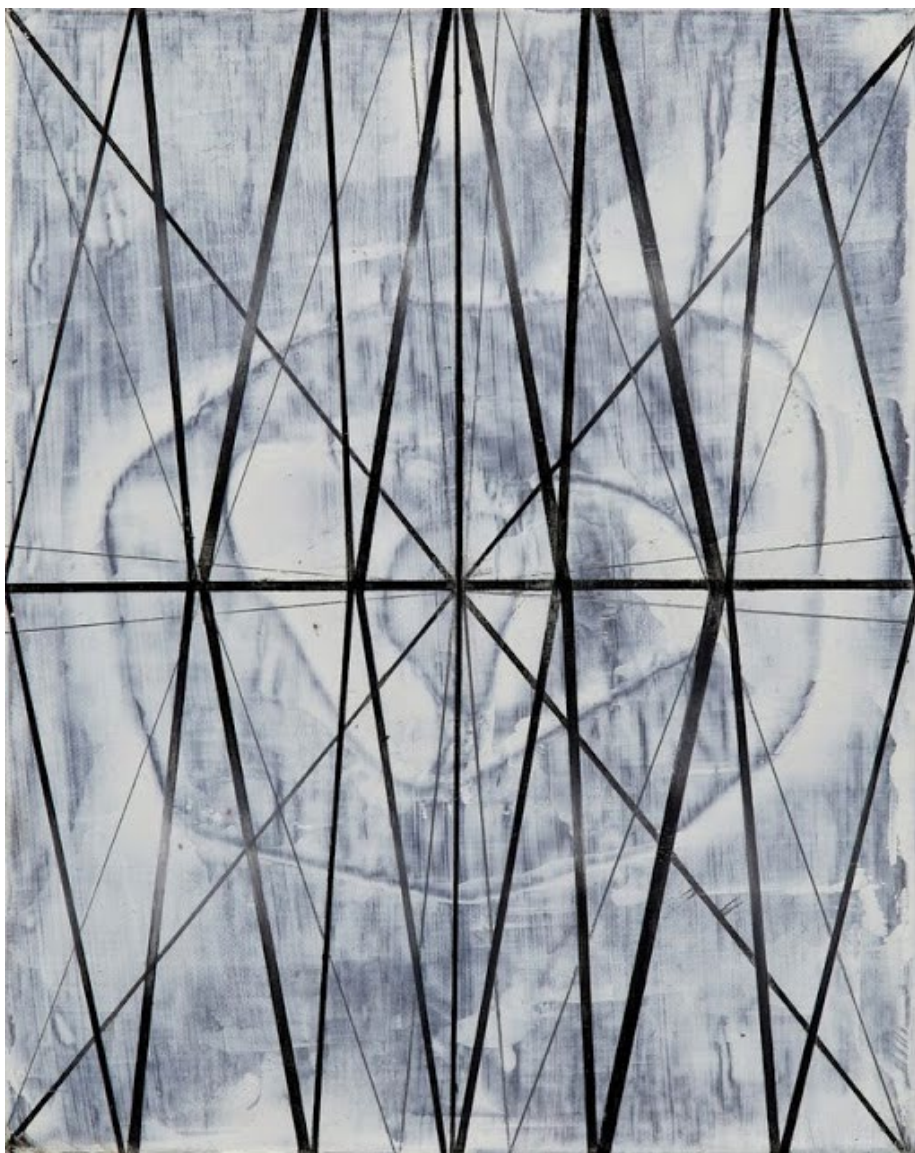
VÝMLUVNÉ TICHŮ

3. 3. – 4. 4. 2021

GALERIE JIŘÍHO JÍLKA, SADY 1. MÁJE, ŠUMPERK
ZAHÁJENÍ VE STŘEDU 3. BŘEZNA V 18.00 HODIN
OTEVŘENO DENNĚ OD 13.00 DO 18.00 HODIN
NA ZAZVONĚNÍ V RECEPCI PENZIONU G

S PODPOROU GRANTU MINISTERSTVA KULTURY, MĚSTA ŠUMPERKA
A OLOMOUCKÉHO KRAJE

Bez názvu, 2012, olej a pastel na plátně, 30 x 24 cm

Rozbitý tvar M, 2015, olej, olejový pastel a papír na plátně, 120 x 90 cm

Bez názvu (Papír 0046), 2016, olej na papíře na plátně, 65 x 50 cm

Bez názvu (Papír 0045), 2016, olej na papíře a na plátně, 65 x 50 cm

Malířka Monika Žáková se zřetelně liší snad ode všeho, čím byla převážně figurální a koloristická škola Jiřího Sopka. Staví na střídme barevnosti a přestože nic nezrcadlí, je s přírodou ve zjevném souladu. V jejím duchu snoubí přísnost řádu s měkkou uvolněností. Je otevřena přirozené jednotě obojího.

Povrch její obrazové plochy je předmětnou básní a sám vypovídá svou hmatatelností o volném prostoru a vymezeném dílu v něm. V jeho tvárném vynořování, vrstvení a řasení naznačí i skrývá napovězené. Pracuje s důrazem na členění plochy, na křížení pavučinových sítí čar. Na přírodě blízké uspořádání, postupně oproštěné až k samokresbě zlomů a záhybů textilií, někde měkce rozehraných utlumenou barvou, sprejem nebo olejovým pastelem. Táhne k valérům zářivého světla, k zásadnímu prvku skladby svých malířských koláží, vrstvených papírů a pláten, ať podložkou pevně ukotvených anebo i jindy vystupujících do prostoru.

Původní vliv op-artu byl jen vnějším podnětem, a stejně i program konkretistů nebo matoucího minimalu. U ní je to jenom východisko cesty k ryzí čistotě niterné výpovědi o přírodě, o životě i o ní samé. Ve své krajní oproštěnosti vystačí si s jedním slovem: „Je“.

Odpoutaná od vzájemně podmíněných vazeb a vratkých vztahů je bezejmenná. Je němá, a přece vypovídající výmluvným tichem. Volně potkává se tak nejenom s mou živou tkání kresby a přírody zároveň, ale i s řadou dalších, jen zdánlivě odtazitých výpovědí, laděných ve shodě stavby obrazu a řádu světa v jeho prapodstatě. Proto ji tu vítám s výstavou, v naději na její uskutečnění. Průřezem z nových i starších prací nepochybně obohatí ohrožený program letošního roku o svébytně vyhraněný rozměr.

Miroslav Koval

Ozvěny fragility, 2020, akryl na plátně, 80 x 60 cm